

نامه های

منصور هاشمی خراسانی

شماره: ۱۵

موضوع: دو نامه از آن جناب درباره‌ی احکام خمس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱. أَخْبَرَنَا عَبْدُ الشَّكُورِ بْنُ زُلَيْمٍ الْوَرْدِيُّ، قَالَ: كَانَ لِي صَدِيقٌ مِنْ أَهْلِ بَامِيَانَ وَكَانَ يَبْحَثُ عَنِ الْكَنْزِ فَدَعَانِي إِلَى ذَلِكَ عَلَى أَنْ يَكُونَ لِي نِصْفُهُ فَقُلْتُ: حَتَّى أَسْأَلَ الْمَنْصُورَ، فَكَتَبْتُ إِلَيْهِ أَسْأَلُهُ عَنْ ذَلِكَ فَكَتَبَ إِلَيَّ بِحَظِّهِ: لَا يَبْحَثُ عَنِ الْكَنْزِ إِلَّا سَفِيهٌ وَمَنْ وَجَدَهُ فَلْيُؤَدِّ حُمْسَهُ فَإِنَّهُ مِنَ الْغَنِيمَةِ.

ترجمه‌ی نامه:

عبد الشکور بن زلمی وردکی ما را خبر داد، گفت: دوستی از اهل بامیان داشتم که در پی گنج می‌گشت، پس من را نیز به این کار دعوت کرد در ازای اینکه نصف آن برای من باشد، پس گفتم: باید از جناب منصور بپرسم، پس نامه‌ای برای آن جناب نوشتم و درباره‌ی این کار از او پرسیدم، پس برای من با خط خود نوشت: جز سفیه در پی گنج نمی‌گردد و هر کس که آن را بیابد باید خمس آن را بپردازد؛ چراکه آن از غنیمت است.

شرح نامه:

برای خواندن شرحی بر این نامه‌ی نورانی، به پرسش و پاسخ ۱۳۷ مراجعه کنید.

۲. أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حَبِيبِ الطَّبْرِيِّ، قَالَ: كَتَبْتُ إِلَى الْمَنْصُورِ أَسْأَلُهُ عَمَّا يَجِبُ فِيهِ الْحُمْسُ، فَكَتَبَ إِلَيَّ بِحَظِّهِ: اعْلَمْ يَرْحَمَكَ اللَّهُ أَنَّ كُلَّ مَا يَرْزُقُكَ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَحْتَسِبُ فِيهِ الْحُمْسُ كَالْغَنِيمَةِ وَالْكَنْزِ وَالْمَعْدِنِ وَالْحَلِيَّةِ الَّتِي تَسْتَخْرِجُهَا مِنَ الْبَحْرِ وَالْهَبَةِ وَالْجَائِزَةَ وَالْفَائِدَةَ الْكَبِيرَةَ الَّتِي تَفْضُلُ عَنْ مَوْنَتِكَ وَالْمِيرَاثِ الَّذِي لَا تَحْتَسِبُهُ مِنَ الْبَعِيدِ وَالْمَالِ الَّذِي تَكْنِزُهُ فَلَا تَأْكُلُ مِنْهُ وَلَا تُنْفِقُهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِذَا حَالَ عَلَيْهِ الْحَوْلُ فَعَلَيْكَ فِي ذَلِكَ الْحُمْسُ

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر مناصب اعلیٰ شریعی خراسان حفظه الله تعالی

تُخْرِجُهُ إِلَى خَلِيفَةِ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ مِنْ آلِ هَاشِمٍ إِنْ كُنْتَ
أَمَنْتَ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقِيهِ الْجُمُعَانَ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ!

ترجمه‌ی نامه:

عبد الله بن حبيب طبری ما را خبر داد، گفت: برای منصور نوشتم و از او درباره‌ی چیزی پرسیدم که در آن خمس واجب است، پس با خط خود برایم نوشت: بدان - خداوند تو را رحمت کند- که هر چه خداوند تو را از جایی که نمی‌پنداری روزی می‌دهد، در آن خمس است، مانند غنیمت و گنج و معدن و زیوری که از دریا بیرون می‌آوری و هدیه و جایزه و سود هنگفتی که از مخابرات بیشتر است و میراثی که به آن گمان نداری از (خویشاوندی) دور و مالی که آن را می‌انباری، پس نه از آن می‌خوری و نه در راه خداوند انفاق می‌کنی هرگاه یک سال بر آن بگذرد، پس بر تو در آن خمس واجب است که آن را به سوی خلیفه‌ی خداوند در زمین و یتیمان و مسکینان و در راه ماندگان از خاندان هاشم بیرون می‌آوری، اگر به خداوند و چیزی که بر بنده‌اش در روز جدایی -روزی که دو گروه با هم رویارو شدند- ایمان داری و خداوند بر هر چیزی تواناست!

شرح نامه:

برای خواندن شرحی بر این نامه‌ی نورانی، به پرسش و پاسخ ۲۱۲ مراجعه کنید.

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.

صفحه توییتر

صفحه اینستاگرام

صفحه تلگرام

صفحه فیس‌بوک

لینک سایت